

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ 2022

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. θ΄ 27-35)
31 Ιουλίου 2022

Οι θαυματουργικές θεραπείες δύο τυφλών και ενός κωφοῦ ποῦ περιγράφει τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἀντιπροσωπευτικὲς ἀνάλογων περιστατικῶν ποῦ συναντᾶμε συχνὰ στὰ ἱερὰ κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Θεμελειώδεις παράμετροι καὶ αὐτῶν τῶν θαυμάτων εἶναι ἡ ζωντανή, ἐπίμονη καὶ δυνατὴ πίστη τῶν ἀσθενῶν, ἡ μοναδικότητα τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐκζήτηση τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δίψα τῆς σωτηρίας.

Τὸ θαῦμα δὲν εἶναι μόνο ἓνα ἔκτακτο καὶ ὑπερφυσικὸ γεγονός ποῦ μᾶς ἐντυπωσιάζει. Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς δύναμης καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ εὐεργετήσῃ, νὰ θεραπεύσῃ, νὰ παρηγορήσῃ καὶ νὰ τονώσῃ τὸν πάσχοντα καὶ ἀδύνατο ἄνθρωπο. Τὸ πραγματικὸ θαῦμα εἶναι σημάδι καὶ γνώρισμα τῆς ἀληθινῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ ἐγγύηση τῆς ἀλήθειας τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος. Ἀπαλλαγμένο ἀπὸ καθετὶ ἐγωιστικὸ καὶ ἰδιοτελές, δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ τὴν ἐπίδειξη καὶ τὴν ἐκμετάλλευση, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ στὴν γελοιοποίηση τῆς πίστεως. Τὸ θαῦμα εἶναι καρπὸς τῆς πίστεως καὶ συνέπεια τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Τοῦ Θεοῦ, ποῦ οἰκοδομεῖ πνευματικὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν στερεώνει στὴ δύσβατη χριστιανικὴ ζωή. Ἡ πίστη ὀδηγεῖ στὸ θαῦμα καὶ ὄχι τὸ θαῦμα στὴν πίστη. Ἀρκεῖ νὰ θυμηθοῦμε τὴν ἄρνηση τοῦ Κυρίου νὰ κάνει θαύματα στοὺς κατοίκους τῆς Ναζαρέτ ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας τους. Ἐνα τέτοιο θαῦμα θαμπώνει τὸ βλέμμα, ξαφνιάζει, δημιουργεῖ ἀπορία καὶ, κάποτε, ἀντίδραση. Γιὰ τὸν πιστὸ, ὅμως, κάθε θαῦμα εἶναι ἓνα παράθυρο ποῦ ἀνοίγει στὸν οὐρανό, γιὰ νὰ δεῖ κανεὶς τὸν ὑπερβατικὸ κόσμο τοῦ Θεοῦ. Μοιάζει μὲ μιὰ ἀστραπὴ μέσα στὸ σκοτάδι τῆς λογικῆς καὶ τῆς φθορᾶς αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ποῦ μᾶς ἀφήνει νὰ δοῦμε γιὰ λίγο αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο δημιουργηθήκαμε καὶ αὐτὸ στὸ ὁποῖο πρέπει νὰ φθάσουμε στὴν αἰωνιότητα. Τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν, μιὰ ὑπαρξη καὶ ζωὴ χωρὶς πόνος, δάκρυα, ἀρρώστια, φθορά, θάνατο. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντηση τοῦ οὐρανοῦ στὴν ἀγωνία καὶ τὰ δάκρυα τῆς γῆς. Τὸ θαῦμα μπορεῖ νὰ στερεώνει καὶ νὰ οἰκοδομεῖ τὴν πίστη, εἶναι, ὅμως, προσωρινὸ, γιατί, ἔστω καὶ ἂν θεραπευθοῦμε ἀπὸ μιὰ ἀρρώστια, ἔστω καὶ ἂν ὑπερνικήσουμε μιὰ δυσκολία, θὰ ἀρρωστήσουμε ξανὰ καὶ θὰ συναντήσουμε καὶ ἄλλη δυσκολία. Ὅμως ἐμεῖς πήραμε δύναμη νὰ συνεχίσουμε. Συνειδητοποιήσαμε ὅτι τὸ κάθε θαῦμα στὴ ζωὴ μας εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Μιᾶς ἀγάπης ποῦ δὲν μπορούμε νὰ καταλάβουμε καὶ μιᾶς σοφίας ποῦ δὲν μπορούμε νὰ ἐρμηνεύσουμε, ἀλλὰ ποῦ καλούμαστε, ὡστόσο, νὰ πιστεύσουμε, γιατί μόνο ἐκείνη ξέρει πότε καὶ τί πρέπει νὰ δίνει στὸν καθένα μας. Μιὰ

τέτοια πίστη, ένα τέτοιο βίωμα έμπιστοσύνης στην παρουσία του Θεού είναι πηγή δυνάμεως, όταν πρόσωπα, καταστάσεις και γεγονότα μάς απογοητεύουν, μάς πτοούν και μάς λυγίζουν. Και πορευόμαστε περιμένοντας να ακούσουμε «κατά την πίστιν υμών γενηθήτω υμῖν».

Όταν η αγάπη του Θεού συναντά την πίστη του ανθρώπου, τότε δεν πραγματώνεται μόνο το θαῦμα της θεραπείας, αλλά και το μυστήριο της σωτηρίας. Η αντίδραση των φαρισαίων απέναντι στο θαῦμα είναι αξιοπρόσεκτη. Οἱ φαρισαῖοι δὲν ἀρνοῦνται τὸ θαῦμα, ἀλλὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια. Ἀναποδογυρίζουν τὴν πραγματικότητα, πὸν εἶναι ἡ φανέρωση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ταλαιπωρημένο καὶ ἀγνώριστο ἀπὸ τὴν φθορὰ τῆς ἀμαρτίας ἄνθρωπο, ἀποδίδοντας τὶς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ στὶς δαιμονικὲς δυνάμεις. Θὰ ἦταν, ὅμως, παιδαριῶδες καὶ ἀπλοϊκὸ νὰ δοῦμε στὴ συμπεριφορὰ τῶν φαρισαίων μόνο τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους πὸν ἀδίκησαν, κατηγόρησαν καὶ συκοφάντησαν ἀδίστακτα τὸ πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ στάση τους ἀποκαλύπτει τοὺς ἀνθρώπους κάθε ἐποχῆς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μιὰ ἀντεστραμμένη συνείδηση τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς. Εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι πὸν ἐγκλωβισμένοι μέσα στὸν ὀρθολογισμό τους ἀπορρίπτουν ἀκόμη καὶ τὰ πὸ ὀφθαλμοφανῆ καὶ ὀλοφάνερα θαύματα. Αὐτοὶ πὸν σὲ κάθε θαῦμα βλέπουν ψυχολογικὰ αἷτια καὶ φαινόμενα, φαντασιώσεις καὶ αὐθυποβολές, φυσικὰ αἷτια, τυχαῖες συμπτώσεις καὶ ἀνεξήγητες συγκυρίες. Ὅχι, δὲν ὑπάρχουν ἀποδείξεις «λογικῆς» γιὰ τὰ θαύματα. Τὰ θαύματα τὰ ἀναγνωρίζουν οἱ καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι ἐκεῖ ὅπου οἱ ἄλλοι δὲν θέλουν νὰ τὰ δοῦν.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μόνο ἂν νεκρώσουμε τὴν ἀλαζονεία τῆς λογικῆς μας καὶ τὴν ἐμπάθεια τοῦ ἐγωισμοῦ μας, θὰ μπορέσουμε νὰ ἀναστηθοῦμε σὲ μιὰ νέα ζωὴ, ὅπου θὰ βλέπουμε καὶ θὰ καταλαβαίνουμε τὰ συνεχῆ θαύματα τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ.

Ἀμήν.

[dkpdf-button]